

”نرنتر شيواڌاري تڏا نرنتر يوگي بنو“

آڄ گيان ساگر باپ آپني گيان گنگائون ڪو ديك رهي هئ. گيان ساگر سين نڪلي هوئي گيان گنگائين ڪئسي اوڙ ڪهان ڪهان سين پاون ڪرتي هوئي اس سميه ساگر اوڙ گنگا ڪا ملن مناء رهي هئ. يه ”گنگا ساگر“ ڪا ميلا هئ. جس ميلي ۾ چارون اوڙ ڪي گنگائين پهونچ گئي هئ. باپ دادا پي گيان گنگائون ڪو ديك هرشت هوتي هئ. هرايڪ گنگا ڪي اندر يه دري نشچيه اوڙ نشا هئ ڪ پنت دنيا ڪو، پنت آتمائون ڪو پاون بنانا هين هئ. اسي نشچيه اوڙ نشي سين هرايڪ شيوا ڪي ڪيتر ۾ آڱي ٻڌتي جا رهي هئ. من ۾ يهي اُمنگ هئ ڪ جلدي سين جلدي پريورتن ڪا ڪاريه سمپن هو. سڀي گيان گنگائين گيان ساگر باپ سمان وشو ڪلياڻڪاري، ورداني اوڙ مهاداني رحمدل آتمائين هئ. اس ليئي آتمائون ڪي دڪ اُشانتني ڪي آواز اُنيو ڪر، آتمائون ڪي دڪ اُشانتني ڪو پريورتن ڪرني ڪي شيوا تيور گتي سين ڪرني ڪا اُمنگ ٻڌتا رهتا هئ. دڪي آتمائون ڪي دل ڪي ڀُڪار سُن ڪر رحمر آتا هئ نان. سنيه اوفتا هئ ڪ سڀي سڪي بن جائي. سڪ ڪي ڪرڻين، شانتني ڪي ڪرڻين، شڪتي ڪي ڪرڻين وشو ڪو ديني ڪي نِمت بني هوئي هو. آڄ آد سين آب تڪ گيان گنگائون ڪي شيوا، ڪهان تڪ پريورتن ڪرني ڪي نِمت بني هئ، يه ديك رهي ٿي. آڀي پي ٿوري سميه ۾ اُنِيڪ آتمائون ڪي شيوا ڪرني هئ. 50 ورشون ڪي اندر ديش وديش ۾ شيوا ڪا فائونڊيشن تو اڇا ڊالا هئ. شيوا اُستان چارون اور اِستاپن ڪيئي هئ. آواز ڦهلاني ڪي ساڌن پِن پِن روپ سين اپنائتي هئ. يه پي نيڪ ڪيئا هئ. ديش وديش ۾ بڪري هوئي بچون ڪا سنگنن پي بنا هئ اوڙ پي بنتا رهينگا. آڀي اوڙ ڪيا ڪرنا هئ؟ ڪيونڪ آڀي وڌي پي جان گئي هو. ساڌن پي اُنِيڪ پرڪار ڪي اڪني ڪرتي جا رهي هو اوڙ ڪيئي پي هئ. سَو اِستتي، سَو اُنتي اُسڪي پرت پي اُئينشن دي رهي هئ اوڙ دلاءِ رهي هئ. آب باقي ڪيا رها هئ؟ جئسي آڊ ۾ سڀي آڊي رتنون نين اُمنگ اُتساه سين تن، من، ڌن، سميه سنڀنڌ، ڊن رات باپ ڪي حوالي اُرتات باپ ڪي آڱي سمرپڻ ڪيئا، جس سمرپڻ ڪي اُمنگ اُتساه ڪي ڦل سوروپ شيوا ۾ شڪتيشالي اِستتي ڪا پرتڪيه روپ ديڪا. جب شيوا ڪا آرنپ ڪيئا تو شيوا ڪي آرنپ ۾ اوڙ اِستاپنا ڪي آرنپ ۾، دونو سميه يه وشيشتا ديڪي. آڊ ۾ برهما باپ ڪو چلتي ڦرتي ساڌارڻ ديڪتي ٿي وا ڪرشن روپ ۾ ديڪتي ٿي؟ ساڌارڻ روپ ۾ ديڪتي پي نهين دڪائي ديتا ٿا يه اُنيو هئ نان! دادا هئ يه سوچتي ٿي؟ چلتي ڦرتي ڪرشن هين اُنيو ڪرتي ٿي. اُتسي ڪيئا نان؟ آڊ ۾ برهما باپ ۾ يه وشيشتا ديڪي، اُنيو ڪي اوڙ شيوا ڪي آڊ ۾ جب پي جهان پي گئي، سڀ نين ديويان هين اُنيو ڪيئا. ديويان آڱي هئ، يهي سڀي بول سُنتي، يهي سڀي ڪي مُڪ سين نڪلتا ڪ يه تو اَلوڪڪ ويڪتيان هئ. اُتسي هين اُنيو ڪيئا نان؟ يه ديويون ڪي پاونا سڀي ڪو آڪرشت ڪر شيوا ڪي وڙدي ڪي نِمت بني. تو آڊ ۾ پي نياري پِن ڪي وشيشتا رهي. اوڙ شيوا ڪي آڊ ۾ پي نياري پِن ڪي، ديوي پِن ڪي وشيشتا رهي. آڀي اُنَت ۾ وهي جهلڪ اوڙ ڦلڪ پرتڪيه روپ ۾ اُنيو ڪرينگي. تب پرتڪيتا ڪي نغاري بجينگي. آڀي رها هوئا ٿورا سا سميه ”نرنتر يوگي، نرنتر شيواڌاري، نرنتر ساڪياتڪار سوروپ، نرنتر يوگي، نرنتر ساڪيات باپ“ اس وڌي سين سڌي پراپت ڪرينگي. گولڊن جُلي منائي اُرتات گولڊن دنيا ڪي ساڪياتڪار سوروپ تڪ پهونچي. جئسي

گولڊن جُبلِي مناني ڪي درشيه ۾ ساڪيات ديويان اُنيو ڪيئا، بئنني والون نين پي، ديڪني والون نين پي. چلتي ڦرتي اَب يهي اُنيو شيوا ۾ ڪراتي رهنا. يهه هءُ گولڊن جُبلِي منانا. سڀي نين گولڊن جُبلِي منائي يا ديڪي؟ ڪيا ڪهينگي؟ اَپ سڀي پي گولڊن جُبلِي هوئي نان. يا ڪوئي ڪي سلور هوئي، ڪوئي ڪي تانبي ڪي هوئي؟ سڀي ڪي گولڊن جُبلِي هوئي. گولڊن جُبلِي منانا اَرتات نرنتر گولڊن اِستتي والا بننا. اَپي چلتي ڦرتي اِسي اُنيو سين چلو ڪ ”مئن فرشتا سو ديوتا هون.“ دوسرون ڪو پي آپڪي اِس سمرٿ سمرتي سين آپڪا فرشتا روپ وا ديوي ديوتا روپ هين دکائي دينگا. گولڊن جُبلِي منائي اَرتات اَپي سميه ڪو، سنڪلپ ڪو، شيوا ۾ اَريٽ ڪرو. اَپي يهه سمرپٽ سماروه منائو. سُو ڪي چوئي چوئي باتون ڪي پيچي، تن ڪي پيچي، من ڪي پيچي، ساڌنون ڪي پيچي، سنبنڌ نياني ڪي پيچي سميه اُور سنڪلپ نهين لڳائو. شيوا ۾ لڳانا اَرتات سُو اُنتي ڪي گفٽ سُنڌه هين پراپت هونا. اَپي اَپني پرت سميه لڳاني ڪا سميه پريورتن ڪرو. جئسي پڳت لوگ سُواس سُواس ۾ نام چيني ڪا پريتن ڪرتي هءُ. اُئسي سُواس سُواس ۾ شيوا ڪي لڳن هو. شيوا ۾ مڱن هو. وڌاتا بنو، ورداتا بنو. نرنتر مهاداني بنو. 4 گهنڌي 6 گهنڌي ڪي شيواڌاري نهين، اَپي وشو ڪلياڻڪاري ڪي اِستيج پر هو. هر گهڙي وشو ڪلياڻ ڪي پرت سمرپت ڪرو. وشو ڪلياڻ ۾ سُو ڪلياڻ سُنڌه هين سمايا هوئا هءُ. جب سنڪلپ اُور سيڪنڊ شيوا ۾ بزي رهينگي، فُرصت نهين هونگي، مايا ڪو پي آپڪي پاس آني ڪي فُرصت نهين هونگي. سمسيائين سماڌان ڪي روپ ۾ پريورتن هو جائينگي. سماڌان سوروپ سريشت آتمائون ڪي پاس، سمسي آني ڪي همت نهين رک سگهي. جئسي شروع ۾ شيوا ۾ ديڪا، ديوي روپ شڪتي روپ ڪي ڪارڻ آئي هوئي پنت درشتي والي پي، پريورتن هو، پاون بنني ڪي جڳياسو بن جاتي ٿي. جئسي پنت، پريورتن هو آپڪي سامني آئي، اُئسي سمسي آپڪي سامني آئي سماڌان ڪي روپ ۾ پريورتن هو جائي. اَپي اَپني سنسڪار پريورتن ۾ سميه نهين لڳائو. وشو ڪلياڻ ڪي سريشت پاونا سين سريشت ڪامنا ڪي سنسڪار اِمرج ڪرو. اِس سريشت سنسڪار پريورتن ۾ سميه نهين گنوائو. اِس سريشت سنسڪار ڪي آڱي حد ڪي سنسڪار سُنڌه هين سماپت هو جائينگي. اَب ڀڏ ۾ سميه نهين گنوائو. وجئي پن ڪي سنسڪار اِمرج ڪرو. دُشمن وجئي سنسڪارون ڪي آڱي سُنڌه هين پسر هو جائينگا. اِس ليئي ڪها تن، من، دن نرنتر شيوا ۾ سمرپت ڪرو. چاهي منسا ڪرو، چاهي واچا ڪرو، چاهي ڪرمڻا ڪرو ليڪن شيوا ڪي سواءِ اُور ڪوئي سمسيائون ۾ نهين چلو. دان دو، وردان دو تو سُو ڪا گرھڻ سُنڌه هين سماپت هو جائينگا. اونا شي لنگر لڳائو. ڪيونڪ سميه ڪم هءُ اُور شيوا آتمائون ڪي، وايومنڊل ڪي، پر ڪرتي ڪي، پوٽ پريت آتمائون ڪي، سڀي ڪرني هءُ. اُن پتڪتي هوئي آتمائون ڪو پي نڪاڻا دينا هءُ. مڪتي ڌام ۾ تو پيچينگي نان! اُنهن ڪو گهر تو دينگي نان! تو اَپي ڪتني شيوا ڪرني هءُ! ڪتني سنڪيا هءُ آتمائون ڪي! هر آتما ڪو مڪتي وا جيون مڪتي ديني هين هءُ. سڀ ڪچ شيوا ۾ لڳائو تو سريشت ميوا خوب کائو. مڪنت ڪا ميوا نهين کائو. شيوا ڪا ميوا، مڪنت سين چڙاني والا هءُ.

باپ دادا نين رزلت ۾ ديڪا بهت ڪر ڪي جو پريشارت ۾ اَپني پرت، سنسڪار پريورتن ڪي پرت سميه ديتي هءُ. چاهي 50 ورش هو گئي هءُ، چاهي ايڪ ماس هوئا هءُ ليڪن آد سين اَب تڪ پريورتن ڪرني ڪا سنسڪار مڻ روپ ۾ وهي هوتا هءُ، ايڪ هين هوتا هءُ اُور وهي مڻ سنسڪار

پن پن روپ ۾ سمسيا بن ڪر آتا هئ. مانو درشتانت ڪي روپ ۾ ڪسڪا ٻڌي ڪي ايمان ڪا سنسڪار هئ، ڪسي ڪا گهرڻا پاءُ ڪا سنسڪار هئ ۽ ڪسي ڪا دلشڪست هوني ڪا سنسڪار هئ ۽ ڪسي ڪا آڀني ڪو اوڙ هيڻ زياده هوشيار سمجھني ڪا سنسڪار هئ. سنسڪار وهي آڌ سين آب ٽڪ پن پن سميه ۾ اُمرج هوتا رهتا هئ. چاهي 50 ورش لڳا هئ، چاهي ايڪ ورش لڳا هئ. اس ڪارڻ اس موڻ سنسڪار ڪو جو سميه ڀرت سميه پن پن روپ ۾ سمسيا بن ڪر ڪي آتا هئ، اُس سميه پي بهت لڳايا هئ، شڪتي پي بهت لڳائي هئ. آب شڪتيشالي سنسڪار ”داتا وڌاتا، ورداتا ڪي اُمرج ڪرو.“ تو يهه مها سنسڪار، ڪمزور سنسڪار ڪو ستهه سماپت ڪر دينگا. آڀي سنسڪار ڪو مارني ۾ سميه نهين لڳائو. ليڪن شيوا ڪي قل سين، قل ڪي شڪتي سين ستهه هيڻ مر جائينگا. جئسي اُنيو پي هئ ڪ اچي استتي سين جب شيوا ۾ بزي رهتي هو تو شيوا ڪي خوشي سين اس سميه ٽڪ سمسيائين ستهه هيڻ دڀ جاتي هئ. ڪيونڪ سمسيائون ڪو سوچني ڪي فرصت هيڻ نهين. هر سيڪنڊ، هر سنڪلپ شيوا ۾ بزي رهينگي تو سمسيائون ڪا لنگر اُن جائينگا، ڪنارا هو جائينگا. آپ اوڙون ڪو راستا دڪاني ڪي، باپ ڪا خزانا ديني ڪي نمت سهارا بنو تو ڪمزوريون ڪا ڪنارا ستهه هيڻ هو جائينگا. سمجها آڀي ڪيا ڪرنا هئ؟ آڀي بيحد ڪو سوچو، بيحد ڪي ڪاريه ڪو سوچو. چاهي درشتي سين دو، چاهي ورتي سين دو، چاهي واڙي سين دو، چاهي سنگ سين دو، چاهي واڙي سين دو. ليڪن دينا هيڻ هئ. پي دينا هيڻ لينا هئ. وئسي پي پڙني ۾ يهه نيهه هوتا هئ، ڪوئي پي وستو ڪي ڪمي هوتي هئ تو ڪهتي هئ، دان ڪرو. دان ڪرني سين دينا، لينا هو جاتا هئ. سمجها گولڊن جُبلِي ڪيا هئ؟ صرف مناءُ ليئا يهه نهين سوچو. شيوا ڪي 50 ورش پوري هوئي، آڀي نيان موڙ لو. چوٽا بڙا ايڪ دن ڪا ۽ 50 ورش ڪا سڀ سماڌان سوروپ بنو. سمجها ڪيا ڪرنا هئ؟ وئسي پي 50 ورش ڪي باد جيون پريورتن هوتا هئ. گولڊن جُبلِي اُرات پريورتن جُبلِي، سمپن بنني ڪي جُبلِي. آڀا.

سڌا وهو ڪلياڻڪاري سمرٽ سمرتي ۾ رهنِي والي، سڌا ورداني، مهاداني استتي ۾ استت رهنِي والي، سڌا سو ڪي سمسيائون ڪو اوڙون ڀرت سماڌان سوروپ بن سهج سماپت ڪرني والي، هر سميه هر سنڪلپ ڪو شيوا ۾ سمرپڻ ڪرني والي اُتسي ريئل گولڊ وشيش آتمائون ڪو، باپ سمان سریشٽ آتمائون ڪو باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ نمستي.

گولڊن جُبلِي ڪي آڌي رتنون سين باپ دادا ڪي ملاقات

يهه وشيش خوشي سڌا رهتي هئ ڪ آڌ سين هر آتمائون ڪا سات رهنِي ڪا اوڙ ساڻي بنني ڪا، دونو هيڻ وشيش ڀارت هئ. سات پي رهي اوڙ ڦر جهان ٽڪ جينا هئ وهان ٽڪ استتي ۾ پي باپ سمان ساڻي بن رهنا هئ. تو سات رهنا اوڙ ساڻي بننا يهه وشيش وردان آڌ سين اُنت ٽڪ ملا هوئا هئ. سنيهه سين جنم هوئا، گيان تو پهلي نهين ٿا نان. سنيهه سين هيڻ پئدا هوئي، جس سنيهه سين جنم هوئا وهي سنيهه، سڀي ڪو ديني ڪي ليئي وشيش نمت هو. جو پي سامني آڻي وشيش آپ سڀ سين باپ ڪي سنيهه ڪا اُنيو ڪري. آپ ۾ باپ ڪا چتر اوڙ آپڪي چلن سين باپ ڪا چريتر دڪائي دي. اُگر ڪوئي پوچي ڪ باپ ڪي چريتر ڪيا هئ تو آپڪي چلن چريتر دڪائي. ڪيونڪ سيم باپ ڪي چريتر ديڪني اوڙ سات سات چريتر ۾ چلني والي آتمائين هو. چريتر جو پي هوئي وه اُڪيلي باپ ڪي چريتر نهين هئ. گوپي وِلپ اوڙ گوپڪائون ڪي هيڻ چريتر هئ. باپ نين بچون ڪي سات هيڻ هر ڪرم ڪيئا، اُڪيلا نهين ڪيئا. سڌا آڻي بچون ڪو رڪا. تو آڻي رڪنا يهه چريتر هوئا. اُتسي

چريتر آپ وشيش آتمائون دواران دکائي دي. کيپي پي ”مئن آگي رهون“ يه سنکلب باپ نين نهين کيئا. اسر پي سدا تياڳي رهي اوڙ اسي تياڳ کي قل ۾ سڀي کو آگي رکا، اس ليئي آگي کا قل ملا. نمبرون هر بات ۾ برهما باپ هين بنا. کيون بنا؟ آگي رکنا هين آگي هونا، اس تياڳ پاء سين. سنبنڌ کا تياڳ، وٿيوون کا تياڳ کوئي بڙي بات نهين. ليکن هر کاريه ۾، سنکلب ۾ پي اوڙون کو آگي رکني کي پاونا. يه تياڳ سريشت تياڳ رها. اسکو کها جاتا هئ سڀر کي پاڻ کو مٽا دينا. مئن پن کو مٽا دينا. تو بڌريکت پالنا ليني والون ۾ وشيش شڪتيان هئ. بڌريکت پالنا کي شڪتيان کمر نهين هئ. وهي پالنا، آبي اوڙون کي پالنا ۾ پرتکيه کرتي چلو. وٿسي وشيش تو هو هين. انيک باتون ۾ وشيش هو. آد سين باپ کي سات پارت بجانا يه کوئي کمر وشيشنا نهين هئ. وشيشنائين تو بهت هئ ليکن آبي آپ وشيش آتمائون کو دان پي وشيش کرنا هئ. گيان دان تو سڀ کرتي هئ ليکن آپکو اپني ”وشيشنائون کا دان کرنا هئ“. باپ کي وشيشنائين سو آپکي وشيشنائين تو ان وشيشنائون کا دان کرو. جو وشيشنائون کي مهاداني هئ وه سدا کي ليئي مهان رهتي هئ. چاهي پوجيپن ۾ چاهي پوجاري پن ۾، سارا کلب مهان رهتي هئ. جيئي برهما باپ کو ديکا، انت ۾ پي کلهيئي دنيا کي حساب ۾ پي مهان رها نان! تو آد سين انت تک اٿسا مهاداني مهان رهتا هئ. اڇا، آپکو ديك کر سڀ خوش هوئي تو خوشي بانتي نان. بهت اڇا مانيا، سڀکو خوش کيئا اوڙ خوش هوئي. باپ دادا وشيش آتمائون کي وشيش کاريه پر هرشت هوتي هئ. سنيه کي مالها تو تيار هئنان. پرشارت کي مالها، سمپورڻ هوني کي مالها وه تو سميه پرت سميه پرتکيه هو رهي هئ.

جتنا جسکو سمپورڻ فرشنا کا انيو هوتا هئ وه سمجهو، مٿکا مالها ۾ پرويا جاتا هئ. تو وه سميه پرت سميه پرتکيه هوتي رهتي هئ. ليکن سنيه کي مالها تو پکي هئ نان! سنيه کي مالها کي موتي سدا هين امر هئ، اوناشي هئ. سنيه ۾ تو سڀي پاس مارکس ليني والي هئ. باقي سماڌان سوروپ کي مالها تيار هوني هئ. ”سмпорџ ارقات سماڌان سوروپ“. جيئي برهما باپ کو ديکا، سمسيا لي جاني والا پي سمسيا پوڻ جاتا ٿا. کيا ليکر آيا اوڙ کيا لي کرکي گيا! يه انيو کيئا نان! سمسيا کي باتين بولني کي همٿ نهين رهي. کيونک سمپورڻ استني کي آگي سمسيا جيئي ک بچين کا کيل انيو کرتي ٿي. اس ليئي سماپت هو جاتي ٿي. اسکو کهتي هئ، ”سماڌان سوروپ“. ايک ايک سماڌان سوروپ هو جاتي تو سمسيائين کهان جائينگي؟ آڌا کلب کي ليئي ودائي سماروه هو جائينگا. آبي تو وشو کي سمسيائون کا سماڌان هين پريورتن هئ. تو کيا گولڊن جيلي منائي! مولڊ هوني کي جيلي منائي! جو مولڊ هوتا هئ وه جس پي روپ ۾ لاني چاهو اس روپ ۾ آ سکتا هئ. مولڊ هونا ارقات سرو کا پيارا هونا. سڀکي نظر ڦر پي نمت بنني والون پر رهتي هئ. اڇا.

وردان - سريشتا کي آڌار پر سمپتا دواران کلب کي سريشت پرابڌ بناني والي وشيش پارت ڌاري پو

اس مرجيو جيون ۾ سريشتا کا آڌار دو باتين هئ 1- سدا پراپڪاري رهنا، 2- بال برهمچاري رهنا. جو بچي ان دونو باتون ۾ آد سين انت تک اکند رهي هئ، کسي پي پرکار کي پوترتا ارقات سوچتا بار بار کنڊت نهين هوئي هئ تنه وشو کي پرت اوڙ برهمڻ پريوار کي پرت جو سدا اپڪاري هئ اٿسي وشيش پارت ڌاري باپ دادا کي سدا سمپ رهي هئ اوڙ انکي پرابڌ ساري کلب کي ليئي سريشت بن جاتي هئ.

سلوگن - سنکلب وٿرت هئ تو دوسري سڀ خزاني پي وٿرت هو جاتي هئ.